

synlige Resultat, men han vilde dog straks sige noget: „Jeg skal her kun sige, at denne Oversigt“ — altsaa Finansministerens — „vil adskille sig ikke væsentligt fra den, min højtærede Forgænger fremlagde her forinden Valgene. Han regnede med et Overskud for det nu afsluttede Finansaar paa godt 36 Mill. Kr. — naar bortses fra Genforeningslaanet, hvilket der selvfølgelig maa bortses fra i denne Sammenhæng. Det kan allerede nu ses, at dette anslaaede Overskud vil forvandle sig til et ikke ubetydeligt Underskud.“ Og den 15. Juni, altsaa omtrent paa det Tidspunkt, hvor vi nu befinder os i Finansaaret, sagde den højtærede Minister videre: „Der maa regnes med et Underskud paa 17 Mill. Kr. i Stedet for med et Overskud paa $36\frac{1}{3}$, som min ærede Forgænger mente der vilde komme. Det er en Forskel paa godt 53 Mill. Kr., og jeg fremhæver denne Forskel her for at sprede den falske Tryghed, som min Forgængers Skøn synes at have fremkaldt i ret vide Kredse, hvor man taler om Pengeoverflod og om den bugnende Statskasse.“ Det var omtrent paa samme Tid af Finansaaret, som vi nu befinder os, at Ministeren sad med alle Oplysninger fra Bogholderiet og erklærede: Hvad min Forgænger sagde, var urigtigt, der bliver ikke det Overskud, der bliver et betydeligt Underskud, og jeg vil dermed fjerne den Tryghedsfølelse, som Troen paa en bugnende Statskasse indgiver. Saa kom jo den 7. Oktober, Regnskabet's Dag, og da maatte den højtærede Finansminister fremlægge et Regnskab, hvor der var en Kassebeholdning paa 352 Mill. Kr. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (L. Rasmussen) siger stadig 312 Mill. Kr.; det er, fordi han ikke regner de Penge med, der medregnes i Statskassens Beholdning, nemlig de Penge, der da var anbragt i Statsbanerne og andre Statsvirksomheder. Men den virkelige Kassebeholdning, saaledes som det fremgik af Finansministerens Regnskab, var 352 Mill. Kr., da Finansminister Brandes fratraadte, og samtidig maatte han jo meddele, at Aaret ikke havde bragt dette Underskud, men at det bragte, naar han saa bort fra Genforeningslaanet, Balance eller omtrent Balance, nemlig $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Underskud, og dog havde den højtærede Finansminister i den Tid, som gik mellem, at Finansminister Brandes fratraadte, og han selv overtog Regeringen og gennemførte Tillægsbevillingsloven, ført en hel Række Sager frem til Afgørelse, som det ikke havde været muligt at føre frem tidligere, for at læsse saa meget som muligt paa dette Regnskab. Det var altsaa den første Bebudelse og det var

saa sent som den 15. Juni 1920, at den højtærede Finansminister ikke vidste, eller kunde vide, mere Besked om, hvordan det virkelig gik; og hans Udtalelser prægedes jo ogsaa af nogen Flovhed. Han sagde derom, at Statsbogholderiet har haft store Vanskeligheder med at afgive Meddelelse om, hvordan det virkelig er. Der er naturligvis arbejdet samvittighedsfuldt og godt, og baade min Forgænger Brandes og jeg har jo givet de Tal, vi har faaet opgivet fra Statsbogholderiet, og det har man gjort bona fide — som den højtærede Finansminister sagde —, og han tilføjer: Naar det er saa vanskeligt saa nær ved det kommende Regnskabs Aflæggelse at fortælle, hvorledes Forholdene er, hvor meget vanskeligere bliver det saa ikke, naar man ser ud i Fremtiden; og derfor — siger han — skal jeg ganske afholde mig fra at tale om Udsigterne for indeværende Aars Finanshusholdning. Helt afholdt den højtærede Finansminister sig nu ikke derfra, for Venstre, hans Parti, trængte jo i høj Grad til et beroligende Ord. Og da han var kommet lidt længere hen i sin Tale, sagde han, hvorledes han saa paa Stillingen for Aaret 1920—21 — og for at være tilstrækkelig omsigtsfuld tog han ogsaa 1921—22 med. Han sagde, at Statsfinansernes Stilling er alvorlig; men efter mit Skøn ikke faretruende. „Hvis man paalægger sig fornøden Resignation med Hensyn til store nye ekstraordinære Udgifter, herunder ogsaa øgede Udgifter til Lønninger til Tjenestemænd, er det ikke udelukket, at indeværende Aar — altsaa 1920—21 — kan give Balance, og det samme er at haabe for næste Aar — altsaa 1921—22 — under samme Forudsætning, og hvis Rigsdagen vil forny de midlertidige Skattelove for Aaret 1921—22.“ Begge disse Forudsætninger for Tilvejebringelse af forhaabentlig Balance i 1920—21 og 1921—22 er opfyldt, Rigsdagen øgede ikke Udgifterne til Tjenestemændene, tværtimod de sank, Rigsdagen viste under Ledelse af denne Regering stor Økonomi, og end yderligere fornyede Rigsdagen de midlertidige Skattelove for 1921—22.

Da man saa kommer til næste Aar den 28. April 1921, staar Ministeren overfor at skulle gøre Rede for, hvad det er, han nu foreslaar — det er Tillægsbevillingsloven, som atter er til Behandling — sammen med Finansloven, og han finder da, at der er et Underskud paa 200 Mill. Kr. Det svarer jo ikke synderligt til hans Bebudelse af, at Balance ikke var udelukket, og saa siger han: „Dette Tal kan synes stort, men det kan ikke virke som nogen Overraskelse, for alle vil vide, at